

*SERIES PRIMÆ
Lapides Emmorphi ex Vegetabilium
terrestrium transmutatione.*

PHYTOLITHI, ET LITHOXYLA.

Ex Fodinis, et puteis Carbonariis

Julio - Montensis,

Locisque adjacentibus.

escripturus primo Loco, aut potius indicaturus sive Plantarum, sive Foliorum species, quæ in Lithophylaceo meo servantur ex Ducatu utroque, paucis prænorare debui, quibus potissimum Scriptoribus hanc Historiæ Naturalis Partem pertractantibus fuerim usus.

Adhibui præ cæteris Clariss. Ioan: Iacob. Scheuchzeri, Med. Doct. Mathes. Profess. Tigur. Acad. Leopold. Carol. et Soc. Reg. Angl. et Boruss. memb. *Herbarium Diluv.* Lugduni Batavorum Anno 1723 editum, dein Cl. Volckmanni Philos. & Medic. Doct. Silesiam Subter. Lipsiæ 1720. excusam. Saxoniam Subter. Cl. Mylii Lipsiæ Anno 1709 editam, nec non Cl. Walchii Systema Regni lapidei Hallæ 1762. &c.

Ad quos curiosum Lectorem remitto.

Specimina hucusque deprehendi sequentia.

B

Phy-

PHYTOLITHI.

N. 1. Surculus, sive Costa plantæ epiphylospermae in lapide fissili coloris cinerei, quæ quidem videatur Trichomani similior. Contuli cum eâ filicem marem mineralē non dentatam. è puto prope Bardenberg in satrap. Willemstein.

Vid. Wolfart Val. Hanov. §. 10. apud Cl. Scheuchzerum in herb. diluv. p. 16. Tab. 1. Fig. 6.

N. 2. Adianthi albi, aut filicis saxatilis caule gracili, sive filiculæ montanæ folio vario ad Rutam murariam accendentis, Foliis minutim in oblongum scissis, in Lapide Coloris cinerei. Color plantæ est subniger. Erui hoc specimen ex Lithanthacum Födinâ prope arcem Willemstein.

Vid. Mylii Sax. Subt. p. 39. F. 5. ad pag. 26. Scheuchz. herb. Tab. 1. Fig. 7. pag. 16.

N. 3. Caudæ equinæ, sive Equiseti minoris palustris, sive polygoni foeminæ surculus geniculatus in Lapide subcinereo.

Haec tenus multam inquirens neandum inveni specimen, quod distinctius exprimat hanc herbam,
ideo-

jdeoque servatur, dum exemplar melius reperero.

Locus nativus est prope *Würselen* è fodinis *ibidem*.

Vid. herb. diluv. Scheuchz. Tab. 2. Fig. 1.

Volckm. Tab. 13. Fig. 8. Myl. Fol. 19. Fig. 7.

N. 4. Putem omnino, hocce exemplar idem esse, quod
Tab. IV. Fig. 1. proposuit *Cl. Scheuchz. in herb.*
Dil. - impressa exhibit vestigia plantæ ejusdem
 stellatæ, fortassis Gallii albi vulgaris. *Tourn.* sive
 Molluginis montanæ Foliis angustis, supernè den-
 tatis. Exhibet pariter hic Lapis *Lithophyllum* facie
 arundinacæ, sive striatulam carbonariam, servandum,
 donec substituatur melius. Plura vid. apud *Scheuch.*
Loc. cit. inveni haud procul *Eigelsboven*.

N. 5. In hoc schisto carbonario exhibetur Trichoma-
 nes minus, et tenerius. *Vid. C. B. Pin.* sive Tri-
 chomanes mas. *Tabernem.*

Est planta non absimilis Adiantho albo tenui folio,
 Rutæ murariae accedenti.

Vid. Volek. In Siles. subter. pag. 110. Tab.
13. erui prope Badenberg.

N. 6. Filicis maris, ramosæ, pinnulis denso ordine costis adnatis, item filicis non dentatae ramulus foliis mucronatis.

Vid. Scheuchz. Tab. 3. Herb. diluv. Fig. 7. Volckm. Tab. 13. Erui hunc Lapidem è fodinâ Lithanthracum gen. D. L. B. de Broich prope Bardenberg.

N. 7. Lapis hic Coloris subcinerei ex pureis carbonariis prope Willemstein: exhibet folia Osmundæ majoris, aut Lithosmundæ foliis incurvis, dein filiculam petræam Foliis acuminatis, graminis etiam, et arundinis typos. *Vid. Volck. fil. sub. Tab. 14. Fig. 1. et Tab. 15. Fig. 2. et Tab. 12. Fig. 5.* NB: apud Tabern. filicula Saxatilis Fœmina 4. foliis serratis.

N. 8. Ostendit hic schistus Carbonarius ex una parte arundinem sacharinam, sive fluvialem striatam. *Volck. files. subt. pag. 110. et 111. Tab 13. Fig. 7.* eundem omnino describit. Ex alterâ parte Trichomanem folio gracili, ferè ut N. 5.

N. 9. In Lapide nigrescente filicem atram monstrat. foliorum extremitate non satis distinctè exhibitent denticulos. Adeo fragmentum caulis cum costis alter-

natum prodeuntibus. Notæ, sive punctula, in foliis conspicua indicant hanc plantam esse epiphylospermam, quæ non nisi raro in Lapidibus reperiuntur. *Cl. Scheuchzerus in herb-diluv.* hæc notat pag. 17. Tab. 2. Fig. 3.

Sunt hæc puncta seminum rudimenta in foliis, non Lapide ipso, nec in caule conspicua ejus efficaciam, ut veluti ense acutissimo pungant Adversarios quoquis diluvianæ Hypotheseos.

Locus huic Lapi nativus est in viciniâ *Baden-bergensi* fodina nova, vulgo *communitatis* dicta.

N. 10. Exhibet hic fisislis Lapis coloris ferruginei filicem mineralem, mari non ramoso similem, quâcum conferri meretur Trichomanes epiphylosperma.

Vid. Scheuchz. Tab. 1. Fig. 6. Wolf. Val. Hanov. §. 10. inveni exemplar isthoc prope Mülheimum ad Ruram.

N 11. Folia graminis communis in Lapi argillaceo coloris cinerei. Ex adversâ Parte caudam Amaranthi vulgaris, an spicam mihi incognitam, rugosam exhibens, reperi Mülheimii ad

Ruram in puto Lithanthracum. *Vid. Volck. fil.*
Subt. pag. 333. p. 3. Tab. 4. Fig. 8. spica
graminis alopecurini 2. Tabern. vel potius gra-
minis canini 3. Tabern.

N. 12. Fragmentum silicis mineralis ramosæ dentatæ,
 pinnulis, sive costis è caule alternatim prodeuntibus.
Conferatur cum N. 6, effossum prope *Badenberg.*

N. 13. Lapis hic ex argillâ induratâ constans, colo-
 ris verò ex cinereo nigrantibus, rarissimus est Partus,
 quem sodinæ patriæ Curiosorum oculis offerunt,
 Distinctus est Lapis lineis parallelis, sulcatis, quas
 inter tubercula cordiformia prominent, singula
 suis in centro punctulis prominulis insignita; dis-
 tincta iuvicem, ac certo ordine disposita. inquire
 mihi hactenus non licuit, quo nomine insignirem,
 neque satis distinguere potui, num inter Litho-
 phyta, nec ne reponerem. Naturæ lusum certè
 non ausim dicere, ne risum Eruditis moveam, ve-
 ritus insuper, ne dicam mihi scriberent Lythophili.
 Reperi perrarum hoc specimen haud procul *ab*
arce Willemstein.

Cæterū desidero descriptionem magis pro-
 priam. *Vid. Volckm. fil. Subterr. P. 3.. Tab. 4.*
Fig. 5. pag. 333. N. 14.

N. 14. Curiosos oculos sanē non parūm quoquē recreabit, quem hoc Loco describo Lapidem pariter ex fodinis prope *Willenstein* erutum. Fateor ingenuè, hæsisse me diu neque satīs adhucdum scire, quā ratione id accuratè, et ad vivum, ut loquimur fieri à me debeat. Sequentia Lector accipe: Exhibet miro ordine, et figurā disposita folia dicam an flores, Foliis non nisi binis apparentibus, linea inter se distinctis, capitibus rhomboidalibus supernè incumbentibus, pinnulis, sive nescio quibus striis latus singulorum ambientibus. Quindecim omnino ejusdem figuræ flosculi ornant superficiem Lapidis. infernè Arundinis saccharinæ folium conspicitur, junci ctiam circinati, scirpi, et graminis typi impressi sunt, hinc inde dispersi. *Vid. files. Subterr. pag. 332. Tab. 4. Fig. 6, item Tab. 15. Fig. 4. pag. 112.*

N. 15. Visuntur hoc in Lapide coloris grisei terni ramuli Buxi silvestris, foliis ovalibus densè invicem incumbentibus, costis è caule alternatim prodeuntibus. Reperi prope *Kettwicb.*

Vid. Volckm. pag. 110. Tab. 13. Fig. 4.

N. 16. Schistus hic lithanthraceus cinerei coloris refert filicis dentatae, maris, ramulum elegantissime expansum et expressum colore ejusdem nigricante.

Costis omnino viginti proportione pyramidali ad apicem usque prodeuntibus. Exhibet etiam typos Pinisylvestris (an Laricis?) squamas, et junci folii, hoc specimen putei *Eschweilerani* suppeditatur. *Vid. Volckm. Tab. 13, Fig. 1 et 2.*

N. 17. Scissilis hic Lapis exhibet ramulum Viciae silvestris, et Buxi surculum, uti suspicor. Conferatur superius N. 15. descripto.

N. 18. Exhibetur in hoc Lapide scissili Anthracoden-drum oculatum *Scheuchzeri* pag. 114. in appendice ad Herb. diluv. N. 643, quod hic Auctor ex *Volckmanni filesiā Subt, P. 3. Tab. 4. Fig. 9.* ibidem recenset. Differt à meo duntaxat in tuberculis apud me squamosis, pupillā oculorum non nihil elevatā. Reperi prope *Eschweiler*.

N. 19. Inter Lepidotas repono lapidem hunc Carbonarium, squamis sive penta - sive hexagonis distinctum, punctulis è centro prominentibus, seriebus cancellatim dispositis. *Vid, append. Scheuch. N. 642. et Volckm. Tab. 4. p. 111.*
Deprehendi hoc exemplar prope *Würselen*.

N. 20.

N. 20. Exhibet hic Lapis N. 18 et 19. Jam depictis non multum absimilis, sulcos parallelos squamis transversis cancellatos.

Vid. Scheuz. append. pag. 114. ubi ex Volckm.

simile specimen recenset. erutus prope Badenberg.

N. 21. Refert Schistus hic Conum, vel piceam lapideam strobilitem, ex squamis sat notum: erit fortassis fructum Pineum æmulans Lapis, *vid. Besl. Mus. 91.*

T. 31. Aldro. Mus. met. p. 829- cit. à Cl. Scheuchz. in append. ad verb. diluv. pag. 97. N. 393.

Exhibet idem Lapis folia graminis fortè aquatichi, sine ordine dispersa. erui prope Meröttgen.

N. 22. Videtur Lapis hic coloris cinerei, quem haud procul Mülhemio Essendiam versus reperi, referre ramum Pini, cortice suo adhucdum vestitum, colore ejusdem ferrugineo. Iudicio Botanici subscribam, cùm descriptionem propriam et magis propriam nactus fuerò.

Vid. Helv. Lith. P. 2. 201. item Volckm. fil. subt. pag. 104. in append. Scheuchz. pag. 96.

N. 23. Exprimitur in hoc Lapis *Filix ramosa*, mas, foliis obtuse striatis, estque effossa è fodinis carbonariis prope *Scheid* haud procul *Richterich.*

Vid. Scheuchz. Tab. 5. fig. 5. pag. 21.

N. 24. Lapidem hunc coloris ex cinereo subfusci cæteris addiderunt Putei, modò maximam partem exhausti prope *Adamsmühl.* Refert plantam *fœniculi vulgaris* (an *millefolium aquaticum* folio *fœniculi*?) Est exemplar mihi hactenus non visum, certè perrarum. Botanico et hujus lapidis accuratiorem descriptionem relinquo. Exhibetur ex parte alterâ filicis folium supernè mucronatum. Conferatur cum N. 16. Clas. 7. append. Scheuchz. *Vid. Volckm. fil. 112. Tab. 14. Fig. 6.*

N. 25. Lapis fissilis, ac perelegans specimen Lithophytarum. Exprimit varios variarum plantarum typos. Notavi quinque diversæ speciei sive folia, sive ramusculos, *Petroselini montani*, aut *silvestris*, *filicis* non dentatae, *Osmundæ*, *Buxi*, *Viciae*, *junci*, ac *graminis* ex utraque schisti parte conspicua vestigia. Prodiit è fodinis Carbonariis prope *Morsbach.* *Vid. Volckm. Tab. 12. 13. 14. et 15.*

N. 26.

N. 26. Nitidissimè hic schistus cinerei coloris exhibet ramusculum Filicis colore nigro, et junci typos, ex adversâ parte Equisetum minimum adhuc retinellum in densam foliorum spicam collectum, squamas etiam Laricis, Arundinis et junci folia.

Prope Badenbergo effosius.

Vid. Scheuchz. in append. Herb. dil. Class. 16.

N. 112. Ramulus truncatus. *Helwing. Lith. ang.*

41. Tab. 2. Fig. 5.

N. 27. Distinctè et hic Lapis refert ramum filicis dentatae, pinnulis an Costis è caule quatuordecim alterno ordine prodeuntibus. Arundinis etiam hinc et inde sparsa folia. inventus prope Eschweiler.

Vid. files. Subterr. Tab. 13. Fig. 2. ejusque descript. pag. 110. filicula petræa fæm. 3. Tabern.

N. 28. In Lapidis fissilis geminâ lamellâ exprimitur perquam distinctè filix querna foliis acutioribus à facie, et à tergo fibrillis suis distincta, erutus è Lithanthracum fodinis haud procul à nob. Castro. Merödtgen *Vid. Volckm. files. Tab. 13. Fig. 1 ma.*

N. 29. Lapidem. hunc coloris subcinerei haud procul Notberg in viciniâ Eschweiler inveni. Refertur in

in eodem *Dryopteris*, seu *filicis*, *maris*, *dentatae*,
et *Osmundae* folium.

Vid. Volck: ibid. Tab. 14. Fig. 1. et Scheuchz.

Herb. diluv. Tab. 3. Fig. 7.

N. 30. Utraque gemelli hujus *Lapidis* facies exhibet
in Lapide coloris ferruginei *filicis* quernæ typos
coloris subfuscæ. Erui eundem prope *Badenberg*.
Differt ab aliis antè descriptis in foliis costarum,
cauli proximis, bifidis, in aliis simplicibus.

N. 31. Non multum differt hoc exemplar sive ele-
gantiam, sive varietatem species ab aliis paulò su-
periùs descriptis. Refert *Osmundæ*, seu *filicis*,
graminis, *juncique* folia. Reperi prope *Dürwiss.*
in agro versus *Nothberg*. *Vid. Mus. diluv. N.*
48. in append. Herb. diluv. pag. 72. N. 99.

N. 32. Post iteratas apud expertissimos, quos qui-
dem nōvi, quæstiones volvi ac revolvi *Authores*,
qui de plantis sive herbis fufius et correctius scripsे-
re, neque minus sedulò inspexi *Icones* æri incisos apud
Botanicæ Scriptores; verū non deprehendi hac-
tenus, quo nomine insignirem herbæ speciem,
cujus bina folia trigona cum caulicolis colore ni-

"gri-

gricante distinctè satis exhibet Lapis coloris cinc-
rei Inveni prope *Richterich.*

N. 33. Continet hic Lapis surculum *Buxi silvestris*,
Arundinis, et *Caricæ* typos. Inveni prope *Scher-*
berg haud procul *Würselen.* *Vid. Myl. Saxon.*
Tab. 30. Fig. 10. et *Volckm. siles. 110. Tab.*
13. Fig. 4.

N. 34. Specimen hoc priori haud multum absimile
exhibet *Buxi germanici*, nisi fortè *Osmundæ* mi-
noris foliis ovalibus, et *junci* typos. Effossum ex
fodinis prope *Morsbach* haud procul *Würselen.*
Vid. ibidem Myl. et Volckm.

N. 35. Prodiit carbonarius hic Lapis è *fodinis* haud
procul *Notberg.* Apparent in eodem hinc inde
Arundinis impressa vestigia, et *Filicis* querñæ
ramuli. Conferatur cum aliis ejusdem speciei antea
descriptis.

N. 36. *Trichomanis minoris* folia exprimuntur in hoc
fissili Lapide. Locus nativus prope *Badenberg.*
Conferatur cum N. 2.

N. 37. Refert hic Lapis *Buxi communis*, sive *Sil-*
vestris folia. Erutus haud procul *Mülheimio ad*
Ruram. Conferendus cum N. 34.

N. 38. Filicis atræ Epiphylospermæ, seu dorsiferæ
folia monstrat hic Lapis, junci, et graminis typis
hincinde conspicuis. Conferatur cum N. 12. supra

N. 39. Buxi vulgaris, sive humilis surculi in hoc La-
pide visuntur, junci quoque, et Filiculæ petræ
folia. ex fodinis haud procul *Richterich* prope
Scheid.

*Vid. Scheuchz. append. Tab. 13. Fig. 4. et
Volckm. file. subter. 110. Tab. 13. Fig. 4.*

N. 40. Exprimuntur satís nitidè, ac distinctè in hoc
schisto Filicis, Osmundæ, Buxi, et graminis fo-
lia. Conferatur cum N. 31.

N. 41. Dispicer hucusque nequeo, ad quodnam po-
tissimum plantarum genus referam ramulos
cum foliis suis perquam distinctè expressos, quos
exhibit Lapis subfuscus ex cinereo coloris. Con-
tuli cum Figuris Botanicorum, et variis Iconi-
bus. Viderur esse, vel proximè saltem accedere ad
Osmundam mineralem pinnulis brevioribus, den-
se dispositis, *Vid. Scheuchz. in append. N. 129.*
Reperi prope arcem *Wilkenstein.*

N. 42. Plantaginis minoris, sive Lanceolatae, Fili-
cis, & Osmundae furculos, aut costas ostendit hic
fissilis Lapis carbonarius: de reticulis, quos refert
non nisi obscurè, nihil autem statuere, quæ num
ad Escharas, aut ad Seminium mili incognitum
referam, non satis scio. Reperi prope Badenberg.
Vid. Class. 2. append. Sebouach. ad diluv. Herb. N. 5.

N. 43. Convenit hic Lapis cum eo, quem paulò antè
N. 41. descripsi. Refert Osmundam mineralēm,
ex unā parte ramusculi pinei suis nodulis distincti
particulam. Repertus prope Badenberg.

N. 44. Apparent et in hoc Lapide Osmundæ mi-
noris folia, nec non plantæ mineralis folium mili
ignotum, Pini etiam ramuli pars suo adhuc cor-
tice vestita.

*Vid. Herb. diluv. append. N. 391. pag. 96.
ex viciniâ Badenbergenfi.*

N. 45. Trichomanis minoris, et tenerioris, folia
exhibentur in hoc Lapide, qui conferendus suprà
descripto. N. 5.

N. 46.

N. 46. Squammæ pinææ, Arundinis Sacharinæ, juncique expressa vestigia unæ cum floribus et figuris suprà N. 14. descriptis pulchrè in hoc Lapis exhibentur, quem erui prope rudera arcis *Willemstein.*

N. 47. Punicei coloris est hic Lapis, quem haud procul *Borbeck Essendiam* versus in agro inveni. Monstrat capilli Veneris, et Rutæ murariae (an Trichomanis minoris?) et Osmundæ folia. Conferatur cum Fig. 2. Tab. 15. *Volckm. in files. subt.*
Fig: 1. Tab. 14. pag. III. et II2. Scheuchz.
append. dil. Herb. pag. 107. N. 543.

N. 48. Refert hic Lapis coloris spadicei varios filiculæ non dentatæ, Osmundæ, junci et graminis typos, ex fodinis Carbonariis haud procul *Essendiæ.*

Vid. Volckman. files subterr. Tab. 14. Fig.
1. et Scheuchz. M. D. N. 50. 58. in append.
Herb diluv. pag 72. N. 105.

Subjungo hisce Collectaneis meis alia, quæ in Museo Frarris mei deprehendi, quæ quidem ab eodem superiore Anno è fodinis Lithanthracum prope *Eschweiler* ad 253 Pedum profunditatem eruta, et collecta fuere.

N. 49.

- N. 49. *Cerefolium silvestre* perenne vel *Myrrhis silvestris* surculus in argillâ in Lapidem obdurata, coloris nigricantis. prope *Eschweiler*. *Vid. Kundmanni Tab. 12. Fig. 1.*
- N. 50. *Tithymali cyparissini* surculus, foliolis angustis. ibidem in argillâ. *Vide ejusdem Tab. Fig. 3.*
- N. 51. *Apii montani* surculus folio ampliori. *Vid. ejusd. Tab. Fig. 4. ibid.*
- N. 52. *Fumariae officinalis* folia in argillâ fissili. *ibid. Vid. Tab. 12. Fig. 2.*
- N. 53. *Salicis pumilæ*, sive *saxatilis* folium. *ibid. Vid. Kundman. Tab. 14. Fig. 3.*
- N. 54. *Lithophytus Canalicularius*. *ibidem parte 3. Tab. 4. Fig. 2.*
- N. 55. *Euphorbium erectum tuberosum expressum* in argillâ indurata. *ibidem. Vide Joannis Burmanni Decad. 1. plant. ravior. pag. 12. Tab. 6.*
- N. 56. *Gallium verum distinctius expressum*, in argillaceo Lapide. *ibid. Supersedeo hic plura ejusmodi recensere, quæ jam jam è patriâ Juliacensi ad me perforuntur, quæ, urgente modò ac properante Typographo, in additamenta ad has pagellas rejicio.*

LITHOXYLA, ET CARPOLITHI.

N. 1. *Iteinites*, sive lignum Salicis in Lapidem versum, è monte, vulgo *Philosophico* prope *Aquisgranum*.

N. 2. *Cletbrates*, sive lignum Alni, è Satrapiâ *Blanckenberg* in patr. Mont.

N. 3. *Phegites*, sive lignum Fagi. Inveni prope *Hürtgen* in satrapiâ Nidecensi.

N. 4. Lithoxylon colore subfuscō. deprehendi prope *Creutzw* in *Schneidhausen*.

N. 5. Lithoxylon - - - è monte *Salvatoris* prope *Aquisgranum*.

N. 6. *Dryites*, sive lignum quercūs ad Rhenum prope *Düsseldorpium*.

N. 7. *Platanites*, sive lignum Platani. deprehendi in Lithophylaceo fratriis mei. Lithoxylon hoc platanum censuimus è nescio quibus nodulis, quibus est distinctum. Ex agro prope *Rheindorff* in Satrapiâ Monheim, Patri. Mont.

N. 8. Lithoxylon - - - - erutum prope *Nisweiler* in viciniâ *Aquisgran.*

N. 9.

- N. 9. Lithoxylon - - - - prope *Oleff* in
Eiffliâ, Dynast. *Dreiborn*.
- N. 10. Lithoxylon - - - - prope *Mülbenium*
ad Ruram è puteis carbonariis.
- N. 11. *Rhizolithus Fraxini* è viciniâ *Aquisgranensi*.
- N. 12. Lithoxylon - - - - deprehensum in
Alner prope Castellum *L. B. de Spies à Bulles-*
heim, in Satrap. *Blankenberg* in Patr. Mont.
- N. 13. Lithoxylon - - - - è Dinastiâ *Bacch-*
um prope *Cœnobium Bürbach*.
- N. 14. Lithoxylon pyritosum è torfifodinâ haud
procul *Bensbergā*.
- N. 15. Lithoxylon - - - - deprehensum in agro
prope *Bleibur ad plumbi fôdinas D. de Meinerz-*
bagen ibidem. in Patr. Julia.
- N. 16. Lithoxylon fortassis *Dryites* prope *Lindlar*
versus *Gimborn in Patr. Mont.*
- N. 17. Lithoxylon forte *Elatitis*, substantiæ corneæ
reperi prope *Jmmendorff versus Geylenkirchen*
in fabuleto. *in Patr. Julia*.

- N. 18. Lithoxylon - - - - è Ludenberg prope
Excelsa versus *Gerresbemium*
- N. 19. Lithoxylon - - - - prope *Simmerath*
 versus *Monjaviam.*
- N. 20. Lithoxylon - - - - è *Satrapia Anger-*
mund in *Patr. Mont.*
- N. 21. Lithoxylon - - - - substantiae hæma-
 titicæ. è *Patr. Mont.*
- N. 22. Lithoxyli exigua portio prope *Flingeren* in
Patr. Mont, satrap. Düffeld.
- N. 23. Lithoxylum in massâ minerâ Martis impræg-
 natâ coloris flavescentis è *Rodenberg* haud præcul
Gerreshemio.
- N. 24. Lithoxylon, sive Rhizolithus intus reticula-
 tus, cellulis massâ nigrâ farctis. Reperi propè
Bürvenich in *Satrap. Nidecensi.*
- N. 25. Straminis particulæ crustâ Stallactiticâ obduetæ
 ab aquâ fortassis petrificante ibidem scaturiente.
in Eiflia.

- N. 26. Muscus crustâ tophacea obductus ex *Eifflia*.
prope *Eiserfey*.
- N. 27. Particula ramuli crustâ Stallactiticâ obducti
ex *Eifflia*. *ibidem*.
- N. 28. Muscus ejusmodi crustâ obductus è rivulo
prope *Heistert* ex *Eifflia*
- N. 29. Lignum fossile erutum prope Castellum
L. B. de Beusdabl in Zweibruggen in Patr. Jul.
- N. 30. Lignum fossile bituminosum ex *Ericeto Mon-
javensi*, vulgo *Venn*.
- N. 31. Lignum fossile è Turfifodinis prope *Balck-
bausen in Patr. Julianac.*
- N. 32. Lignum fossile pineum è torfifodinis prope
Castellum *Schlenderbahn L. B. de Raizfrentz*
Deprehensum *ibidem* non una particula, cui suc-
cens resinaceus adhuc adhaerescebat, ad prunas
apprimè odoriferus.
- N. 33. Lignum fossile bituminosum è torpho cæl-
pitio erutum prope *Caster in Patr. Julia*.

CARPOLITHI.

N: 34. Lapillus (an Meconites ?) ovula papaveris scmini similiora referens. reperi prope Bergheimerdorff.

Vide Volckman. files. subter. Pag. 156.
§. 17. Tab. 26. Fig. 20.

N. 35. Spermolithus, fæni græci semina exhibens colore flavescente, erutus è fabuleto prope Suchtelen. in Patr. Julia.

N. 36. Spermolithus semen Milii referens, ac propterea Cencbritis nomine à Lithosophis insignitus. Reperi prope Schlebusbrath in Patr. Mont.

N. 37. Lapillus, ovlis forsitan, aut seminio quodam aspersus. Reperi prope Castell. L. B. de Frentz. in Schleuderbahn in satrap. Bergheimensi.

N. 38. Lapilli coloris exterius nigricantis, fabæ divisæ figuram referentes, admodum læves, colore intus flavescente. Inveni prope Aquisgran. Seri-